

INFO TIJD INFO-TIJD INFO-TURK

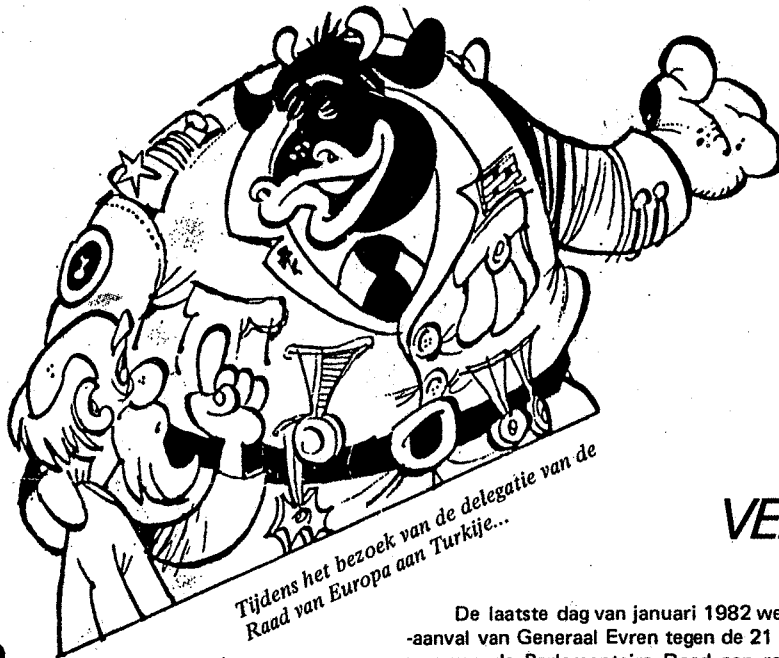
FEBRUARI

1982

bulletin mensuel • monthly bulletin • maandelijks bulletin

64 /27

6DE JAAR • PRIJS: 50 BF • JAARABONNEMENT: 500 BF • PCR: 000-1168701-45
INFO-TURK - 13/2, Ch. M. WISERPLEIN - 1040 BRUSSEL • Tel: (32-2) 230 34 72 • UITGEVER:
TURKS COLLEKTIEF VOOR UITGAVE EN VERSPREIDING • No. WET DEPOT: 2198

Tijdens het bezoek van de delegatie van de Raad van Europa aan Turkije...

...Na de resolutie van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa!

TURKS MILITAIR REGIME VEROORDEELD

De laatste dag van januari 1982 werd gekenmerkt door een woede-aanval van Generaal Evren tegen de 21 landen van de Raad van Europa, waarvan de Parlementaire Raad een resolutie aannam waarmee ze de schending van de mensenrechten in Turkije veroordeelt en waarbij ze de uitvoering van een procedure van de Raad aanbeveelt waarbij ieder lid het turks regime voor de Mensenrechtencommissie kan brengen om verantwoording af te leggen.

In zijn krachtige verklaring zei Evren dat, aangezien Turkije niet langer vertegenwoordigd wordt door parlementairen in de Vergadering, de relaties van Turkije met de Raad in het brandpunt zouden staan bij het Ministercomité dat de regeringen van de lidstaten vertegenwoordigt. "Maar indien bepaalde regeringen hun belangen in de ontwikkelingen in Turkije zouden gebruiken om tussenbeide te komen in onze interne aangelegenheden, zal onze reactie beslist en definitief zijn," verklaarde hij. Waarnemers beschouwen dit als een aanwijzing voor een mogelijke terugtrekking uit de Raad, zoals de Griekse kolonels eerder deden.

Ten minste één europees land, Denemarken of Noorwegen, zou van plan zijn een klacht in te dienen tegen Turkije bij de Commissie. Op de NAVO-meeting waarschuwde de Deense Minister van Buitenlandse Zaken, Kjeld Olesen, dat de Alliantie verschillende maatstaven zou gebruiken als het alle mogelijke kritiek levert op het militair regime van Polen en zwijgt over Turkije.

Denemarken werd om dit standpunt aangevallen door Generaal Haig die zei dat "een dergelijke houding niet alleen onverstaanbaar is, maar gevaarlijk. Wordt het geen tijd dat onze westerse critici ophouden twee maten en twee gewichten te gebruiken en is de tijd niet gekomen om op te houden met het masochistisch afbreken van onze waarden in vergelijking met een dictatoriaal totalitair regime?"

Op 31 januari werd Evrens' regime tevens gesteund door NAVO-sekretaris Luns. Op een conferentie in Brussel ontkende Luns dat de NAVO verschillende maatstaven gebruikt voor Turkije en Polen en hij zei dat "de turkse generaals werken om de democratie de gelegenheid te geven terug te komen..."

Met de bedoeling de delegatie van de Raad van Europa, die Turkije bezocht vóór de meeting van de Parlementaire Vergadering, te overtuigen, verwelkomde Generaal Evren himself en de gecensureerde turkse pers de europese parlementairen hartelijk. Alhoewel de Parlementaire Vergadering de pogingen verwierp om Turkije uit de organisatie te zetten had de harde resolutie over de mensenrechten hetzelfde effect op de turkse militaire heersers.

De Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa debatteerde op 27 en 28 januari 1982 over het turkse probleem en na de bevindingen van de delegatie aan Turkije bestudeerd te hebben werd volgende resolutie aangenomen:

RESOLUTIE

De Vergadering,

1. Het rapport van zijn Comité van Politieke Zaken en de opinie van zijn Comité van Wettelijke Zaken in aanmerking nemend, dat vooral verantwoording aflegt over de enquête van de delegatie uitgevoerd van 7 tot 14 januari;

2. Het standpunt herinnerend dat voorheen ingenomen werd over de situatie in Turkije, namelijk Aanbeveling 904 (1980), Resolutie 757 (1981) en Orders 392 (1980), 395 (1981) en 398 (1981);

Nota genomen hebbend van de verklaringen van het turks staatshoofd van 31.12.1980, waarbij een tijdschema opgegeven werd volgens hetwelk de opgestelde grondwet onderworpen zal worden aan een referendum in de herfst van 1982 en er verkiezingen zullen plaatsvinden in 1983 of ten laatste in de lente van 1984;

4. In aanmerking nemend dat de huidige situatie in Turkije nog steeds onverenigbaar is met de statuten van de Raad van Europa, maar dat Turkije's verder lidmaatschap de gelegenheid evenals de verplichting met zich meebrengt van de restauratie van de democratische instellingen en het respect voor de mensenrechten in dat land;

5. De nadruk leggend op zijn vriendschappelijke banden met het turkse volk en zijn geloof, bevestigt door de enquête van de delegatie aan Turkije, in de gehechtheid aan Europa van het turkse volk in het algemeen en aan de idealen van de Raad van Europa in het bijzonder, tegelijkertijd de belangrijkheid nogmaals herhalend van de rol van dit volk als een culturele brug tussen Europa en het Midden-Oosten;

6. Eraan herinnerend dat de voorwaarden van Artikel 15 van de Europese Conventie van Mensenrechten voorzien dat Gecontracteerde Partijen slechts kunnen afbreuk doen aan de provisies van de conventie, "in de mate vereist door de situatie, voorzien dat dergelijke maatregelen niet strijdig zijn met andere verplichtingen onder internationaal recht";

7. Herinnerend, teneinde gebruik te maken van alle beschikbare middelen om klachten over foltering na te gaan, aan zijn Order nr 395 (1981), waarbij de Sekretaris-Generaal opdracht kreeg om "samen met de turkse autoriteiten inlichtingen te zoeken over elke melding van foltering of mishandeling van gevangenen, waarop gewezen werd door leden van de Parlementaire Vergadering";

8. In deze context opmerkend dat het Staatshoofd de delegatie van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa op 8 januari op de hoogte bracht dat iedere aantijging over foltering door om het even wie kan voorgelegd worden aan de Minister van Justitie voor onderzoek;

9. Zijn voldoening uitdrukkend dat het terrorisme in Turkije verminderde, maar dat dit niet vergezeld ging van een overeenkomstig herstel van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden die beperkt of afgeschaft werden, conform met artikel 15 dat reeds vermeld werd;

10. De recente beslissing van de Nationale Veiligheidsraad om alle politieke partijen te ontbinden en hun eigendommen te confisceren veroordelend;

11. Bezorgd door de rapporten volgens dewelke foltering en mishandeling nog steeds toegepast worden maar noterend dat de turkse autoriteiten nogmaals hun intentie bevestigden om alle klachten te onderzoeken en de schuldige ambtenaren te straffen;

12. In aanmerking nemend dat een Raadgevende Vergadering opgericht werd om een grondwet op te stellen, intussen het feit betreurend dat de politieke partijen uitgesloten worden om deel te nemen aan de taak van de Vergadering;

13. Bezorgd over de ondemokratische aspecten van bepaalde recente wetgeving, zoals de wet op de universiteiten, die vooroordelen geeft over de democratische kwaliteit van de opgestelde grondwet;

14. Uiteindelijk in aanmerking nemend dat de Raad van Europa, met het risico zijn geloofwaardigheid te verliezen als mensenrechten-instelling, nogmaals uitstelt een harde houding aan te nemen tegen de huidige situatie in Turkije;

15. Veroordeelt de schendingen van de mensenrechten die in Turkije gebeuren, onder andere het vernietigen van de politieke partijen en de vakbondsorganisaties, opsluiting voor persoonlijke opvattingen, foltering en mishandeling van politieke gevangenen en het voeren van processen waarbij het verdedigingsrecht van de beschuldigten niet geëerbiedigd wordt;

16. Vraagt de turkse regering alle politieke gevangenen vrij te laten, democratische en vakbondsorganisaties toe te laten zich opnieuw te organiseren zonder tussenkomst, de bescherming en gelijkheid van behandeling te verzekeren van de religieuze minoriteiten van het land, en de democratische instellingen opnieuw te installeren;

17. Richt de aandacht van de regeringen van de lidstaten van de Raad van Europa op het artikel van de Conventie dat iedere Gecontracteerde Staat toelaat de Commissie van de Mensenrechten te informeren over de inbreuk op de provisies van de Conventie;

18. Drukt de opinie uit dat de procedure voorzien door artikel 24 van de Conventie zou moeten toegepast worden in het geval van Turkije, teneinde de grond waarop de aantijgingen over foltering en andere schendingen van de mensenrechten in Turkije gefundeerd zijn, na te gaan;

19. Dringt er bij de turkse regering op aan:

- a. *te verzekeren dat de opgestelde grondwet die aan het volk ter goedkeuring zal voorgelegd worden evenals de toekomstige wetten over de politieke partijen en over het kiessysteem, volledig conform zullen zijn aan Turkije's verplichtingen onder het statuut van de Raad van Europa en de Europese Conventie van Mensenrechten;*
- b. *erop toe te zien dat er adequate voorzieningen getroffen worden voor vrije discussie vooraleer de opgestelde grondwet zoals voorzien onderworpen wordt aan een referendum door een geheime stemming in de herfst van 1982;*
- c. *alle provisies van de Europese Conventie van de Mensenrechten, waarvan geen afwijking toegestaan is, volledig te respecteren, met bijzondere nadruk op de eliminatie van de martelpraktijken en de mishandeling van gevangenen, en zijn onderzoek van alle rapporten hieraangaande krachtig verder te zetten;*
- d. *een delegatie van het Internationale Rode Kruis in de gelegenheid te stellen een objectief onderzoek in te stellen over de omstandigheden in de turkse gevangnissen, vooral dan met betrekking tot de aantijgingen over foltering;*
- e. *het recht van iedere individueel op een recht ardig proces te garanderen, dit voor volledig onafhankelijke gerechtshoven, evenals het recht op menselijke levensomstandigheden in de gevangnissen, en alle onschuldige gevangenen vrij te laten;*
- f. *alle wetten af te schaffen die het recht van vrije meningsuiting beperken, alsook deze over de activiteiten van de politieke partijen en de vakbonden en deze rechten expliciet te garanderen;*
- g. *het recht van de turkse bevolking te erkennen op informatie door een echte persvrijheid in te voeren;*
- h. *te verzekeren dat alle voorwaarden voor democratie aangepast zullen zijn om, in de niet zo verre toekomst de nieuwe, democratisch verkozen turkse parlementsleden in staat te stellen hun plaats in de parlementaire delegatie van de Raad van Europa opnieuw in te nemen.*

RESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT OVER TURKIJE

De Nederlandse afgevaardigde Piet Dankert werd tot woordvoerder van het Europees Parlement verkozen. Hij was steeds een vurige verdediger van de mensenrechten in Turkije. Na zijn verkiezing verklaarde hij besloten te zijn de mensenrechten in de hele wereld te verdedigen. (Le Monde 21.1)

Het Europees Parlement nam op 22 januari 1982 een resolutie aan waarmee ze het militair regime van Ankara veroordeelt, en besloot tevens het mandaat van de turkse leden van het Gemengd Parlementair Comité Turkije-EEG te verlengen. In zijn resolutie vraagt het Europees Parlement aan de Europese commissie en aan de ministers van de lidstaten hun financiële hulp aan Turkije op te schorten. De resolutie werd voorgesteld door de socialistische en de communisten en werd aangenomen met 56 tegen 53 stemmen en 9 onthoudingen. (Le Soir 23.1)

De turkse regering omschreef de stemming van het Europees Parlement als een "smerige intrigue". De woordvoerder van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Nazmi Akiman zei dat slechts een klein deel van de wetgevers deelnam aan de stemming. (DN 25.1)

Uwe Von Hassel, de rapporteur van de Politieke Commissie van het Europees Parlement stelde zich in verbinding met de turkse hoofdstad om inlichtingen in te winnen over de ontwikkelingen in het politiek leven. Hassel zei bij zijn aankomst op het vliegveld: "De beslissing van het Europees Parlement tegen Turkije was slechts de stem van 1/4 van de leden. De beslissing is niet definitief. De uiteindelijke beslissing zal vallen na de discussie van de Politieke Commissie tijdens zijn lente-vergadering." (DN 26.1)

ANDERE REACTIES

De Minister van Buitenlandse Zaken van Frankrijk verklaarde zich geïnteresseerd in de zaak DISK. Anderzijds organiseerde de Franse Kommunistische Partij en de CGT (Algemene Arbeidsconfederatie) een protestdemonstratie voor de turkse ambassade in Parijs.

"TIME" publiceerde 16 bladzijden "speciale advertenties" voor Turkije. Dit supplement zou gefinancierd zijn door de turkse zakenlui. (H-3.1)

De Internationale Juristencommissie, een organisatie met raadgevende functie voor de UNO en de Raad van Europa, drukte zijn bezorgdheid uit over de situatie in Turkije.

Het Nationaal Uitvoerend Bureau van de Afdeling van Bedienden in Openbare Diensten van de Belgische vakbondsconfederatie FGTB verklaarde dat het "diep bezorgd is over het klimaat van onderdrukking in Turkije" en vroeg de Belgische regering tussenbeide te komen.

De Internationale Confederatie van Vrije Vakbonden (ICFTU) en de Europese Vakbondenconfederatie (ETUC) werden op het proces van DISK in Istanbul vertegenwoordigd door de Zweedse vakbondsadvokaat Thomas Rothfeffer. (ICFTU-11.1)

De voorzitter van de Europese Commissie, M. Gaston Thorn, verklaarde dat de Commissie en de Ministerraad bevreesd is over het lot van de gevangene vakbondsleiders in Turkije. (DR-14.1)

De Belgische Minister van Buitenlandse Zaken, Leo Tindemans, stelde de turkse regering voor een meer soepele houding aan te nemen over het lot van de syndicalisten. (DR-14.1)

De Noorse regering stopte de wapenleveringen aan Turkije. (T-17.1)

In het Belgisch parlement legde de communistische afgevaardigde Nagels een voorstel tot resolutie betreffende de politieke processen in Turkije voor, en hij vroeg de Belgische regering de nodige maatregelen te treffen om druk uit te oefenen op het turks regime. Dit voorstel werd gesteund door afgevaardigden van de socialistische partijen evenals van het RW, FDF, PRL en UDRT. (DR-19.1)

Het Bureau van de Belgische socialistische partij gaf een communiqué uit en vroeg dat de bevrozing van de hulp aan Turkije in stand gehouden zou worden tot de terugkeer van de democratie in dat land.

Turkije protesteerde heftig tegen de beslissing van Noorwegen om de levering van 34 oude anti-vliegtuig wapens niet na te komen. De Noorse regering maakte verleden jaar reeds bekend besloten te hebben de hulp aan Turkije onder een hulpprogramma van de OEOS uit te stellen. (DN-21.1)

Het proces van de leiders van DISK werd bijgewoond door advocaten die de Internationale Vereni-

ging van Democratische Advocaten, de Wereldfederatie van Vakbonden en de CGT vertegenwoordigden.

EEN NIEUW PROPAGANDA APPARAAT

Op bevel van het Staatshoofd werd de Turkse Inlichtingen Stichting opgericht, met een plechtigheid tijdens de Grote Nationale Vergadering van 10 januari 1982. De bedoeling hiervan is in de hele wereld een "waar en goed beeld van Turkije" te scheppen. De voorzitter van de Stichting en de vice-secrataris van het Ministerie van Toerisme, Kemal Baytas, zei dat de propaganda-campagne voor Turkije zal gebeuren onder de vorm van shows, meetings, seminars, turkse dagen en wedstrijden, in binnen- en buitenland. De stichting die samengesteld is uit zakenlui, hoge bureaukraten en junta-gezinde journalisten zal nauw samenwerken met private en openbare ondernemingen. De Stichting kwam er na maanden overleg tussen staatsambtenaren, (met aan het hoofd Admiraal Isik Biren, Hoofdcoördinator van het Sekretariaat van de Nationale Veiligheidsraad) en private organisaties. (DN-25.1)

HET POLITIEK LEVEN

Een overzicht van 30 dagen turkse pers, vanaf begin 1982, toen Generaal Evren het zogenoemd tijdschema voor de "terugkeer naar de democratie" onthulde, maakt duidelijk dat, zelfs tijdens het bezoek van de delegatie van de Raad van Europa aan Turkije, de institutionalisering van het repressief regime en de schending van de mensenrechten nooit ophield, integendeel, heftiger werd.

OPSTELLING VAN DE GRONDWET

Het is de journalisten verboden de vertrekken van de Raadgevende Vergadering binnen te gaan en de leden van de Vergadering vragen te stellen. (T-5.1)

Een Raadgevende Vergadering die werkt aan een grondwet voor Turkije zou debatteren over de macht van de president. De militaire leiders en bepaalde zakenlui zouden voorstander zijn van een sterk presidentschap, door rechtstreekse verkiezing door de bevolking in een tweepartijen stelsel. De voorzitter van de Grondwetgevende Commissie van de Vergadering, Orhan Aldikacti, zei niet te weten wanneer de grondwet klaar zal zijn. (IHT-8.1)

De Voorzitter van de Begrotingscommissie van de Raadgevende Vergadering, Prof. Mustafa Aysan verklaarde dat de commissie geen geld zal uitgeven voor het referendum over de nieuwe grondwet dat Generaal Evren dit jaar gaat houden. (T-9.1)

De NVR besloot het uitgeven van dekretten door de regering wettelijk te maken. (M-14.1)

In antwoord op de vraag van het Deens TV-team zei de woordvoerder van de Raadgevende Vergadering Sadi Irmak, het volgende: "Wij willen een grondwet maken aangepast aan de omstandigheden in Turkije en geen kopie van de tekst van andere landen zoals Frankrijk, Engeland of Duitsland... Er is voor ons een enkel ding belangrijk. We willen een kemalistische grondwet opstellen" (T-15.1)

De voorzitter van de Grondwetgevende Commissie, Prof. Aldıkaçtı, verklaarde aan de Deense TV-ploeg dat het niet vaststaat dat de nieuwe grondwet gereed zal zijn voor de herfst van dit jaar, zoals voorzien door Generaal Evren. (M-16.1)

Besir Hamitogullari, lid van de Raadgevende Vergadering, zei: "Onze eeuw is de eeuw van ideologieën. De beste ideologie is het Atatürkistisch model van ontwikkeling. Die zouden we in praktijk moeten omzetten." (M-17.1)

GROTERE MACHT VOOR EVREN

Tijdens de debatten over de begroting voor 1982 nam de Raadgevende Vergadering unaniem een resolutie aan waarmee ze haar dankbaarheid en trouw beuigt aan het Staatshoofd, Generaal Evren. (H-18.1)

Door de nieuwe wetten die sinds 12 september 1980 bestaan krijgt het Staatshoofd de macht om de leden aan te duiden van heel belangrijke raden en departementen. In overeenstemming met de nieuwe wetgeving benoemde het staatshoofd:

- Op 30 mei 1981, de leden van de nieuwe Hoge Raad van Rechters en Magistraten.
- Op 3 juli 1981, de Hoofdaanklager van de Reclie en zijn assistent.
- Op 18 september 1981, de voorzitter en de leden van de Toeziende Staatsraad, die de autoriteit heeft om alle staatsdepartementen, economische staatsondernemingen, verenigingen en vakbonden te controleren.
- Op 23 december 1981, de voorzitter en 8 leden van de 25-tallige Hoge Onderwijsraad.

Onlangs kreeg het Staatshoofd ook de autoriteit om de leden van de Raad van State, plaatselijke bestuurshoven en belastingshoven te benoemen. (M-18.1)

STAATSTERREUR

Men maakte officieel bekend dat er momenteel 110.000 gevangenen zijn in Turkije, 30.000 daarvan wachten op hun vonnis. De Minister van Justitie verklaarde dat er in 1982 29 nieuwe gevangenis in gebruik zullen genomen worden. (C-2.1)

De regering besloot om "snelle ontplooiingskrachten" op te richten in plaats van de huidige relenpolitie. (C2.1)

De grensposten van Turkije zullen uitgerust worden met computers, met het doel alle doorgangers op een efficiënte manier te controleren. (C-3.1)

Staatsbedienden die politieke propaganda maken of politieke activiteiten leiden zullen ontslagen wor-

den, dit volgens een nieuw wetsvoorstel dat op de agenda van de NVR gezet werd. (T-4.1)

Men maakte officieel bekend dat zowat 100.000 turkse burgers niet naar het buitenland mogen reizen.

Sinds de militaire machtsovername van 12 september 1980 tot eind 1981 werden voor de militaire tribunalen 26.860 gevallen behandeld, 17.671 daarvan zijn afgelopen en 9.189 werden verplaatst naar het nieuwe jaar. Tussen dezelfde data werden 24.625 personen gearresteerd door militaire hoven en 3.849 werden veroordeeld. 1.997 personen zitten nog steeds opgesloten en wachten op een bevel tot inhechtenisneming.

Sinds de coup moesten ongeveer 18.000 staatsbedienden verschillende administratieve en rechterlijke procedures ondergaan: 2507 gearresteerd, 590 veroordeeld, 3660 zijn nog steeds in hechtenis, 1.610 worden nog steeds "streng bewaakt", 2000 werden gewoon ontslagen en 7000 werden naar andere posten overgeplaatst. (H-7.1)

Het Krijgswetbevel van Istanbul gaf een communiqué uit waarbij iedereen het bevel krijgt te stoppen en de handen omhoog te steken wanneer de veiligheidstroepen het bevel geven halt te houden. Wanneer men hieraan niet gehoorzaamt mogen de veiligheidstroepen schieten. (C-1.9)

Een rapport dat het hoofdkwartier van de Generale Staf overhandigde aan de delegatie van de Raad van Europa zegt dat er zich in 1981, 5.789 "terroristen" incidenten voordeden, terwijl dit 23.481 was in 1980. Daartegenover staat dat het aantal in beslag genomen wapens in 1981 opliep tot 575.754 terwijl dit het vorige jaar 16.980 was. (C-11.1)

De wet ter verzwaring van de straffen voor "misdaden tegen de staat" werd door het Wettelijk Comité van de Raadgevende Vergadering aangenomen. Tijdens de debatten over de wet zei de Minister van Justitie dat de verstrenging bedoeld is voor kommunistische activiteiten. Volgens de amendementen van artikel 141 en 142 van de turkse strafwet worden zij die kommunistische propaganda maken veroordeeld tot 5 á 10 jaar. De straf voor leden van separatistische organisaties werd verhoogd tot 12 jaar. (G-15.12)

Men maakte bekend dat er sinds de coup van 12 september 1980 128.000 verklingsbrieven naar de NVR gestuurd werden, 41.000 daarvan werden ernstig beschouwd en werden behandeld door de veiligheidsdiensten. (M-20.1)

Het Hoofdkwartier van de Generale Staf van de turkse strijdkrachten gaf een boek uit waarin de namen en de identiteit van 7.662 personen staan die gezocht worden door de militairen en nog niet konden geprezen worden. Onder hen zijn ook bekende zangers die beschuldigd worden van propaganda tegen de staat. (H-20.1)

Minister van Binnenlandse Zaken, Cetiner, maakte bekend dat sinds 12 september 1980, 1.227 leden van de turkse veiligheid uit hun ambt ontzet werden. 496 staan nog steeds onder arrest, 249 werden verplicht weg te gaan en 227 werden volledig ontslagen. Hierbij komt dat 8.214 leden van de veiligheid gedisciplineerd werden. (DN-22.1)

De Minister van Justitie kondigde aan dat er staatsveiligheidshoven zullen beginnen functioneren en dat de wet op de noodgevallen in praktijk gebracht zal worden na het opheffen van de krijgswet. De politiemacht wordt herorganiseerd voor na de krijgswet volgens de normen van de Gewapende Strijdkrachten.

Bronnen: C: Cumhuriyet, H: Hürriyet, M: Milliyet, T: Tercüman, DN: The Turkish Daily News, G: Günaydın

"IK LEVERDE WAPENS AAN DE GRIJZE WOLVEN"

De vroegere CIA-agent Frank Terpil sprak op de britse TV heel kalm over de manier waarop hij wapens, explosieven en vergif verkocht aan zijn cliënten, o.a. aan de afgezette Oegandese dictator Idi Amin en wijlen de sjah van Iran. Terpil, geboren in Brooklyn, is momenteel voortvluchtig na zijn veroordeling door een New-Yorkse rechtbank tot 53 jaar gevangenis wegens wapensmokkel. Hij was de centrale figuur in een documentaire die uitgezonden werd door ITV, met de titel "De gevaarlijkste Man ter Wereld". Tussen zijn andere klanten, zei de film, waren o.a. de turkse terroristen die bekendstaan als grijze wolven, die Mehmet Ali Agca, die paus Jan Paul II doodschoot, traiden. Terpil ontkende dit niet. (AP-6.1)

DISK : PROCES ZONDER VERDEDIGING

In de samenvatting die aan de delegatie van de Raad van Europa gegeven werd door het Hoofdkwartier van de turkse gewapende strijdkrachten, op 8 januari 1982, zei de woordvoerder van de junta: "DISK deed verschillende malen zijn aanvraag tot toetreding bij de Europese Vakbondenconfederatie (ETUC) maar werd iedere keer geweigerd op grond dat DISK een extreem-linkse organisatie was."

N.a.v. deze bewering bestudeerde Info-Türk het probleem in verscheidene kringen. In tegenstelling tot deze bewering werd de aanvraag van DISK nooit door ETUC verworpen. Ondanks het verbod op de activiteiten van DISK en de arrestatie van zijn leiders besloot het Uitvoerend Comité van ETUC verleden jaar om DISK's aanvraag tot toetreding op de agenda te laten. Verder toonde deze Europese vakbond, die in zijn structuur verschillende tendensen omvat, steeds zijn solidariteit met DISK.

Met het doel de openlijke schending van het recht van de DISK-leiders op een fair proces te verbergen voor de wereld-opinie neemt men een toevlucht tot dergelijke leugens. Ondanks protesten uit de hele wereld staan DISK-voorzitter Abdullah Bastürk en zijn 51 kameraden nog steeds terecht voor het militair tribunaal van Istanbul en worden zij bedreigd met de doodstraf.

De laatste dag van 1981 werden de verdedigers Hasan Fehmi Günes en Turgut Kazan door de militaire rechters uit de zaal gezet omdat ze het woord vroegen tijdens de lezing van de aanklacht. Als gevolg van deze beslissing verlieten alle verdedigende advocaten het tribunaal uit protest tegen de partijdigheid van de rechter.

Op 5 januari 82 dienden de verdedigers een aanklacht in tegen de partijdige houding van de militaire rechters die de zaak leiden en vroegen ze het Ministerie van Landsverdediging de rechters te vervangen.

De volgende dag uitte de vice-president van de Orde van Advocaten van Istanbul, Mw Gülçin Caylıgil dezelfde klacht voor het hof.

Op 13 januari 1982 weigerden de verdedigers van 45 gedaagden van het DISK-proces de rechtszaal binnen te komen uit protest tegen het gedrag van de rechters en vroegen zij het hof een procedure in te spannen tegen hen.

Op het proces van 15 januari vroeg Bastürk aan het militair hof een proces in te spannen tegen de Voorzitter van de Turkse Unie van Kamers Mehmet Yazar, de voorzitter van de Turkse Werkgeversbond Halit Narin en redacteur Ahmet Babakli op beschuldiging dat zij valse rapporten over het proces proberen te verspreiden. Het militair panel van 3 man verwierp de eis van Bastürk.

Aangezien de partijdige houding van het hof niet veranderde verklaarden alle verdedigers op 29 januari 1982 dat ze zich terugtrekken uit het proces tot het lezen van de aanklacht beëindigd is.

ANDERE NIEUWE ZAKEN

In de eerste maand van het zogenoemde "tijdschema voor de terugkeer van de democratie" startten verscheidene massa-processen voor militaire tribunaal en de militaire aanklager eiste in totaal 657 doodstraffen, dit naast de 3026 van het einde van verleden jaar. Zodanig bereikt het totaal aantal eisen tot doodstraf het aantal 3683.

In de volgende lijst van nieuwe gevallen staat het aantal eisen tot doodstraf vermeld tussen haakjes:

- Revolutionaire Weg (Dev-Yol): 5 januari in Izmir 2 personen (2), op 12 januari in Adana 227 (126), 14 januari in Ankara 7 (1), 15 januari in Ankara 39 (4), 19 januari in Mersin 87 (2), in Istanbul 159 (30), 27 januari in Istanbul 39 (6), 30 januari in Ankara 600 (300).

- Anderzijds werden twee ex-afgevaardigden van de Republikeinse Volkspartij (CHP), Temel Ates en Ertugrul Günay, die onder arrest staan sinds de militaire coup, op 29 januari voor het militair tribunaal van Ankara gedaagd. Ze worden ervan beschuldigd Dev-Yol geholpen te hebben.

- Partij/Front voor Volksbevrijding van Turkije (THKP/C): op 6 januari in Istanbul 43 (14), 10 januari in Gölcük 79, 14 januari in Ankara 6 (6), 17 januari in Istanbul 113 (42).

- Kommunistische Partij/Unie van Turkije (TKP/B): 19 januari in Ankara 77 (23).

- Nationale Bevrijding van Koerdistan (KUK): 26 januari in Diyarbakir 199 (18).

- Kommunistische Partij van Turkije (TKP): 17 januari in Adana 86.

- Revolutionaire Kommunistische Unie van Turkije (TIKB): 31 januari in Istanbul 9 (2).

- Partij van Nationalistische Aktie (MHP): 7 januari in Istanbul 25 (25).

- Kern van het Revolutionair Rood Leger van Turkije (TIKOC): 14 januari 6 (6).

- De militaire aanklager opende op 7 januari in Ankara een massa-proces tegen 91 vrouwelijke gevangenen van de militaire gevangenis van Mamak omdat deze in hongerstaking gingen uit protest tegen de slechte behandeling in deze gevangenis, waar uitgever Ilhan Erdost doodgefolterd werd.

VEROORDELINGEN

2 januari: 1 persoon ter dood veroordeeld in Elazig.

6 januari: 2 doodstraffen goedgekeurd door het Militair Hof van Cassatie en ter bekrachtiging voorgelegd aan de Raadgevende Vergadering. 106 politieke gevangenen veroordeeld tot gevangenisstraffen voor het in opstand komen tegen het gevangenisbestuur van Elazig. Ze hadden geprotesteerd tegen de slechte behandeling in deze gevangenis.

16 januari: 10 leden van TKP/ML elk veroordeeld tot 11 jaar gevangenis door het militair hof van Konya.

20 januari: 3 personen, 2 rechtsen en een lid van Dev-Yol veroordeeld tot de dood in Adana.

21 januari: 2 personen ter dood veroordeeld in Adana.

24 januari: 6 leden van de Bevrijdingsbeweging (KURTULUS) veroordeeld tot 15 jaar elk.

30 januari: 8 personen veroordeeld tot gevangenisstraffen, tot 33 jaar, voor kommunistische activiteiten.

NATIONALE REPRESSIE

DR. ISMAIL BESIKCI TERUG IN DE GEVANGENIS

De turkse socioloog dokter Ismail Besikci zit weer eens in de gevangenis. Ditmaal wordt hij ervan beschuldigd de turkse staat in het buitenland te schande gemaakt te hebben in een brief die hij schreef aan de voorzitter van de Zwitserse auteursbond.

Deze brief werd door Besikci geschreven toen hij in de gevangenis van Toptasi in Istanbul zat om de drie jaar uit te zitten die hij kreeg voor zijn wetenschappelijk werk over de officiële historische thesis van de turkse staat. In zijn werk leverde dr. Besikci kritiek op deze thesis die beweert dat het turkse ras superieur is en die het bestaan ontkent van de Koerden, die door de turkse overheid aanzien worden als "bergturken".

In de betreffende brief keurt dr. Besikci de militaire staatsgreep van 12 september 1980 af. Daarnaast levert hij kritiek op de intellectuelen omdat ze geen duidelijk standpunt innemen over de nationale kwestie en hij onderstreepte dat zelfs diegenen die voorwenden progressief of socialist te zijn, zichzelf onderwerpen aan de officiële ideologie van het kernalisme.

Alhoewel dr. Besikci op 13 april 1981 vrijgelaten werd na zijn straf uitgezeten te hebben, werd hij opnieuw aangehouden op 19 juni 1981 door de krijgswetoverheid. Momenteel staat hij terecht voor het militair hof van Gölcük.

Dr. Besikci werd de eerste maal gearresteerd tijdens het militair regime van 12 maart 1971 en bleef in de gevangenis tot de algemene amnestie van 1975. Verder werd hij verwijderd uit zijn ambt aan de universiteit.

Dr. Besikci, die van het ene proces naar het andere gesleept wordt omdat hij blijft vechten tegen het chauvinisme van de kemalistische machthebbers is over de hele wereld geacht om zijn moed en eerlijkheid.

ANDERE PRAKTIJKEN
VAN NATIONALE REPRESSIE

5 jan: 65 personen gevangen genomen in Diyarbakir als "militanten van de Arbeiderspartij van Koerdistan (PKK)".

7 jan: 13 personen gevangen genomen in Gaziantep voor "separatisme".

12 jan: 13 personen gevangen genomen in Adana als "militanten van PKK".

13 jan: het belgisch dagblad "Le Drapeau Rouge" meldt dat 2500 personen ervan beschuldigd worden

lid te zijn van de Socialistische Partij van Koerdistan (TKSP) in Turkije en dat ongeveer 200 van hen de doodstraf kunnen krijgen.

14 jan: vier personen staan terecht voor het militair hof van Ankara wegens het "lid zijn van de Koerdische beweging Ala Rizgari".

24 jan: staatsstroepen schoten op 6 leden van de Democratische Partij van Koerdistan in Cizre en doodden één van hen.

27 jan: het proces van 177 leden van de Koerdische Nationale Bevrijding (KUK) begon voor het MT van Diyarbakir. Er worden 18 doodstraffen geëist.

MENSENJACHTEN

2 januari: 70 leden van 2 linkse organisaties, De Jonge Avant-Garde (Genç Oncü) en de Socialistische Jeugdunie (SGB) gevangen genomen in Ankara.

3 januari: 109 personen waarvan 25 leraars gevangen genomen in Kahramanmaraş. Ervan beschuldigd lid te zijn van THKP/C.

6 januari: in Erzurum 17 leden van Dev-Yol gevangen genomen.

14 januari: 13 leden van Dev-Yol gevangen genomen.

20 januari: In de provincie Ankara, Izmir en Mugla in totaal 51 militanten van Dev-Yol en van Revolutionair Links (Dev-Sol) gevangen genomen.

24 januari: in het district Cizre in de provincie Mardin schoten de staatsstroepen een militant van de Democratische Partij van Koerdistan (KDP), Suphi Sık, dood, en arresteerden 5 anderen na hen verwond te hebben.

27 januari: 32 personen gevangen gezet in Istanbul, ervan beschuldigd te handelen voor TKP/ML.

31 januari: 21 leden van Dev-Sol gevangen genomen in Istanbul.

FOLTERING

Amnesty International meldde dat, sinds de militaire coup van 1980, er meer dan 70 personen zouden gestorven zijn tijdens hun hechtenis. De in Londen gevestigde groep zei dat er nogmaals een beroep gedaan werd op de turkse regering om de incidenten te onderzoeken. Amnesty zei dat het "gedetailleerde

rapporten ontvangen heeft over wilde aftuigingen, elektrische schokken, seksueel misbruik en een heel assortiment van andere foltering van gevangenen in Turkije, dat in staat van beleg is." (UPI-21.1)

De omstandigheden in de turkse gevangenis zijn zo erbarmelijk dat de gevangenen zich verschillende malen verplicht zagen in opstand te komen tegen het gevangenisbestuur. 91 vrouwelijke gevangenen van de militaire gevangenis van Mamak worden voor de rechtbank gesleept wegens hun verzet van 8 januari tegen het gevangenisbestuur. In Elazig werden 106 politieke gevangenen op 6 januari veroordeeld voor dezelfde reden.

Tijdens de processen in januari werden vele verklaringen van foltering afgelegd door de tribunalen:

5 januari: Dev-Yol proces in Artvin.

9 januari: Dev-Yol proces in Artvin.

TDKP proces in Ankara

15 januari: Dev-Yol proces in Adana.

20 januari: Devrimci Cephe proces in Ankara.

Dev-Yol proces in Mersin.

TKP proces in Gölcük.

25 januari: Dev-Yol proces in Artvin.

29 januari: De belgische afdeling van Amnesty International maakte bekend dat Bahadır Dumanlı, een leraar, reeds een jaar vermist wordt.

30 januari: Proces van HDO in Istanbul. Een gedaagde, Cevat Akkaya is verlamd ten gevolge van foltering en hij wordt voor het tribunaal geholpen door kameraden. Het hof besloot hem een medisch onderzoek te doen ondergaan.

Een politieke gevangene, Mrs Füsün Güner, viel uit een raam van de 5de verdieping van een militair

rechtsgebouw in Izmir; haar schedel, armen en benen waren gebroken. De politie beweert dat ze zelfmoord probeerde te plegen na haar ondervraging.

Anderzijds maakten waarnemers van internationale vakbonden, die de processen van DISK bijwonen, verscheidene aantijgingen over foltering bekend, en deze verschenen in de dagbladen.

Le Quotidien van Parijs van 25 januari 1982 publiceerde een document getiteld "Franse geneesheren getuigen over foltering".

Wat betreft de wettelijke procedures tegen de verantwoordelijken voor de folterpraktijken in Turkije, nemen de autoriteiten geen enkele ernstige maatregel om hen te straffen, dit in tegenstelling tot de beweringen van de junta.

Het dagblad Cumhuriyet van 3.12.1982 meldt dat de politiecommissaris Mustafa Haskiris, die veroordeeld werd tot 14 jaar gevangenis door een militair hof van Ankara, na de uitspraak van het vonnis verdween.

11 politie-agenten die ervan beschuldigd worden de politieke gevangene Ibrahim Eski gedood te hebben in de politieke afdeling van het politiehooftkwartier van Ankara, werden op 23.12 door het militair hof vrijgesproken.

Politiecommissaris Enver Göktürk, die tot 1 jaar gevangenis veroordeeld werd voor het doodfolteren van Hasan Asker Ozmen, bekleedt nog steeds zijn functie in het Politiehooftkwartier van Ankara.

PERS - CULTUREEL LEVEN

- Een persoon genaamd Nazim Can werd door een militair hof tot 7,5 jaar opsluiting veroordeeld wegens kommunistische propaganda. (C-5.1)

- Het Krijgswetbevel van Adana verbood de verdeling van het dagblad Yeni Nesil in dat gebied.

- De verantwoordelijke uitgever van het weekblad Arayis, M. Nahit Duru, gaf zich over aan de militaire autoriteiten om in Ankara zijn 3 maanden gevangenis uit te zitten. (DN-7.1)

- Producer Demet Aras, één van de 101 TV-bedienenden die men overplaatste naar andere staatsdepartementen, werd ontslagen uit zijn nieuw ambt op het Ministerie van Openbare Werken. (C-8.1)

- 4 beampten van het Cultureel Huis van Bartin werden door het militair hof van IGölcük veroordeeld tot elk 7,5 jaar gevangenis voor kommunistische propaganda.

- De bekende filmregisseur en acteur Yılmaz Güney werd door een militair hof van Istanbul bij verstek veroordeeld tot 7,5 jaar gevangenis voor het maken van "kommunistische propaganda" in zijn interview dat verscheen in het cultuurblad Güney. Een andere schrijver van het blad, Nihat Behram kreeg 6 jaar en de verantwoordelijke uitgever, Erol Gözmen, werd tot 8 jaar gevangenis veroordeeld. (C-9.1)

- De bekende filmakteur Tarik Akan stond terecht voor het militair tribunaal van Istanbul voor het maken van propaganda tegen de turkse staat in het buitenland. (G-15.1)

- Vier journalisten, Aydogdu Ilter en Abdurrahman Ozyazgan van het dagblad Tercüman, en Yüksel Bastunç en Müserref Seçkin van het dagblad Son Havadis stonden terecht voor het militair tribunaal van Istanbul wegens inbreuk op Communiqué 52 van de Nationale Veiligheidsraad.

- Een persoon genaamd Cengiz Semet werd door een militair hof in Erzincan veroordeeld tot 16 maanden gevangenis voor zijn lovende uitspraken over het kommunisme. (C-17.1)

- De aanvraag tot vrijlating van de journalist Ihami Soysal werd door het militair tribunaal van Ankara verworpen.

- De bekende zangeres Selda Bagcan stond terecht voor het MT van Istanbul wegens het maken van propaganda tegen de staat in Europa. Men eist 5 jaar gevangenis. (M-19.1)

- Minister van Nationale Opvoeding Saglam bracht de Raadgevende Vergadering ervan op de hoogte dat 1254 leraars nog steeds onder arrest staan en dat 1311 leraars ontslagen werden. (H-25.1)

DEMIRAG EN YURDATAPAN IN CYPRUS EN GRIEKENLAND

Twee turkse artiesten namen deel aan de "Vriendschappelijke Week van de Turkse en de Griekse Film" die op Cyprus georganiseerd werd met de steun van de griekse Minister van Cultuur. Melike Demirag, zanger en ster van de turkse film "De Kudde" en Sanar Yurdatapan, componist, gaven trouwens interviews op de griekse radio en televisie. Dit was voor hen de gelegenheid om zich tot Turkije, waarvan de zuidkusten de griekse uitzendingen kunnen ontvangen, te richten.

Demirag en Yurdatapan gingen daarna naar Griekenland om daar te praten met de griekse Minister van Cultuur, Melina Mercouri. Toen de radio en de TV van Griekenland hen interviewde konden ze zich op deze manier ook tot het volk van West-Turkije richten.

N.a.v. deze uitzendingen lanceerde de junta-gezinde turkse pers een nieuwe beledigende campagne tegen Yurdatapan en Demirag, wiens turkse nationaliteit voorheen reeds afgenomen werd door een beslissing van de NVR.

SOCIAAL LEVEN

Het aantal loontrekkenden bereikte 6.379.000 in 1981, terwijl dit in 1975 nog 4.430.000 was. Het aantal werkgevers nam overeenkomstig toe: 175.000 terwijl dit 129.000 was in 1975. (C-1.1)

Alhoewel de Hoge Scheidsrechterlijke Raad het salaris besloot te verhogen met 15 percent en een maandelijks supplement beloofde van 4.000 TL belijft het minimum netto maandsalaris onder de 10.000 TL namelijk 9.618 TL. (C-2.1)

De arbeiders van de Staal- en Ijzerfabrieken van Karabük voerden een lunch-aktie uit protest tegen de anti-arbeider praktijken van de patroon. (T-2.1)

De echte lonen van de arbeiders kwamen in 1981 onder het niveau van 20 jaar geleden. Terwijl het dagloon in 1963, 17,91 TL was bereikte het 542 TL in 1981. De index bereikte in 1981 echter 3897,7, terwijl dit 100 was in 1963. Zo komt het dat de echte lonen in 1981 13,91 TL bedragen terwijl dit 17,91 was in 1963. (C-2.1)

De regeringsgezinde vakbond Türk-Is begon aan een campagne die ervoor moet zorgen dat de leden van DISK aansluiten bij de bonden van Türk-Is. Om deze onderneming in praktijk te brengen wachten de leiders van Türk-Is op de nieuwe wet over de vakbonden van de NVR, die op zijn beurt van plan is om DISK te liquideren.

Ankara beleefde een dag onder de dreiging van een dichte luchtverontreiniging die 10 maal hoger lag dan het niveau dat veilig geacht wordt door de Wereld

Gezondheids Organisatie. Stadsambtenaren verboden het gebruik van verwarmingen en kachels. (DN-12.1)

70 percent der geboorten gebeuren zonder hulp van een bekwaam persoon en per 10.000 moeders sterven er in Turkije 15 á 20 bij de bevalling. In één jaar zijn er 300.000 misvallen, 52 percent van de moeders die borstvoeding geven lijden aan bloedarmoede en 41 percent van de kinderen lijden aan ondervoeding en bloedarmoede. 50 percent van de kinderen sterven vóór hun 5de jaar. (DN-20.1)

EKONOMISCHE SITUATIE

Turkije wordt beschouwd als 1 van de 7 landen die het minst risico leveren wat betreft internationale handelsbetrekkingen en investeringen. Dit werd door het Franse Handelscentrum (MOCI) gezegd in zijn overzicht. (DN-5.1)

Volgens het Staatsinstituut voor Statistiek stegen de prijzen in 1981 met 36,6 percent terwijl dit 110,2 percent was in 1980. (C-9.1)

Het aantal faillissementen verdubbelde in 1981, dit als resultaat van de versoberingsmaatregelen die opgelegd werden door het IMF. Terwijl in 1980 1.142 firma's hun deuren sloten steeg dit aantal in 1981 tot 2300. Het aantal faillissementen bereikte sinds de beslissing van 24 januari 1980 3.442. (C-12.1)

In 1981 voerde Turkije voor 3,5 biljoen dollar olie in terwijl de export een record bereikte van 4,2 biljoen dollar. De turkse regering vroeg de huisvrouwen minder elektriciteit te verbruiken. (DN-12.1)

Naar aanleiding van het schandaal van de "piraatmakelaars" (zie Bulletin van jan.82) gaf de regering een dekreet uit teneinde spaargelden op te nemen onder staatsgarantie. (T-16.1)

Tijdens de meeting van de Ministerraad verweet Premier Ulusu aan vice-premier Turgut Ozal de investeringen tegen te houden en het werkelijk percentage van de prijsstijging geheim te houden. (C-22.1)

De inflatie bedroeg verleden jaar in Turkije ongeveer 36,8 percent, dit volgens de bevindingen van het Ministerie van Handel. Hetzelfde percentage bedroeg in 1980 94,7, in 1979 81,4 en in 1978 48,8.

BUITENLANDSE VERHOUDINGEN

HULP UIT HET BUITENLAND

De Centrale Bank van Turkije besloot M. Mc Namara aan te werven als "adviseur". Op aanraden van vice-premier Turgut Ozal zond de gouverneur van de Centrale Bank een uitnodiging aan de vroegere gouverneur van de Wereldbank. (C-1.1)

Tussen de debiteuren van West-Duitsland staat Turkije op de vierde plaats met een schuld van 6,1 biljoen DM. (T-9.1)

Het Westduitse parlement keurde 130 miljoen dollar militaire hulp aan Turkije goed op voorwaarde dat een vooruitgang waargenomen wordt in de democratisering van het politiek leven in dat land. (M-23.1)

De Centrale Bank tekende een overeenkomst voor een lening van 70 miljoen dollar met een internationaal bankconsortium in Koeweit. (DN-27.1)

De Wereldbank stelde voor dat Turkije zijn groei zou beperken tot 4 percent, dit tot 1985. Het rapport van de Wereldbank zei dat daarom de publieke investeringen niet mogen toenemen. Experten verwittigden echter dat een groeibeperking tot 4 percent Turkije's werkloosheidsprobleem zal voeden. In een ander rapport van de OEOS staat dat ieder groeipercentage onder de 7 percent zal bijdragen tot het werkloosheidsprobleem in Turkije. (DN-28.1)

Iltter Türkmen, de turkse Minister van Buitenlandse Zaken deed een beroep op zijn belgische collega Leo Tindemans en op de voorzitter van de Europese Commissie Gaston Thorn, om de EEG te vragen de levering van de 600 miljoen dollar hulp toe te staan in leningen en giften. De hulp van 600 miljoen dollar werd in november tegengehouden n.a.v. de arrestatie van ex-premier Ecevit. (DN-14.1)

De beschuldigingen van het Europees Parlement tegen Turkije voorkwamen de overhandiging door de EEG-commissie aan de Ministerraad van de EEG van het reeds opgestelde 4de financieel protocol.

TURKIJE - VS

De VS en Turkije sloten twee bilaterale akkoorden waardoor de VS 100 miljoen dollar schenking en een goedkope lening van 100 miljoen dollar toestaat aan Turkije. Minister van Financiën Erdem zei: "De bijstand van de VS ten bedrage van 300 miljoen dollar in het kader van de OEOS om ons stabilisatieprogramma te steunen was de meest essentiële, wat betreft het bedrag en vooral wat betreft de voorwaarden."

Men verwacht dat de VS hun militaire en economische steun aan Turkije zullen uitbreiden in de begroting voor 1983. De huidige 4000 miljoen dollar zou opgevoerd worden tot 600 miljoen en de economische hulp zal van 300 miljoen naar 500 miljoen dollar stijgen. (H-11.1)

Terwijl hij de repressieve militaire junta vertegenwoordigde op de NAVO-meeting van januari 1982 stemde de turkse Minister van Buitenlandse Zaken Iltter Türkmen voor de resolutie waarin de maatregelen die de VS van plan is te treffen tegen Polen en de USSR goedgekeurd worden.

Op de persconferentie van staatssecretaris Haig, na de NAVO-meeting, wees een brits journalist erop dat er verschillende maatstaven gebruikt worden door het pools regime scherp aan te vallen en dit niet te doen met de militaire heerschappij in Turkije en andere pro-westerse staten.

N.a.v. deze vraag ontstak M. Haig in woede tegen de britse journalist en prees hij de turkse generaals.

Deze huichelachtige verdediging van de turkse generaals werd erg geapprecieerd in de junta-gezinde turkse pers en de Minister van Buitenlandse Zaken, Türkmen, drukte zijn spijt uit over het feit dat de andere bondgenoten van Turkije geen dergelijk vooruitziend standpunt innemen.

Als dank voor deze vrijwillige verdediging door Haig laste Generaal Evren zijn bezoek aan Bulgarije en andere Balkanstaten, dat voorzien was voor eind februari, af.

Later hadden op de meeting in Ankara van 26 en 27 januari turks-amerikaanse gesprekken plaats over de ontwikkeling van een turkse oorlogsindustrie en de behoeften van de turkse strijdkrachten. Deze derde meeting van de turks-amerikaanse verdedigingssamenwerking werd volgens officiële bronnen "succesvol" genoemd.